

Arrest

nr. 108 452 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 10 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 4 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 april 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekster op 20 september 2013 een verklaring van wettelijke samenwoning aflegt met de heer S.B., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 20 september 2012 dient de verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

1.3. Op 4 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die op 13 maart 2013 ter kennis gebracht wordt.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn / haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- De voorgelegde documenten en mailberichten zijn in het Russisch: aangezien deze documenten niet op hun feitelijkheid waarachtigheid kunnen getoetst worden, vormen deze documenten geen afdoende bewijs voor de relatie. Deze documenten werden niet vertaald in een van de drie officiële landstalen, bijgevolg zijn onze diensten niet in staat deze te beoordelen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“1. Schending van art. 62 der vreemdelingenwet en schending van het beginsel beginsel van behoorlijk bestuur en schending van de motiveringsplicht

Art. 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel:

1. De motivering in de bestreden beslissing :

DVZ wijst op 4.3.2013 het verzoek af door te stellen dat de door verzoekster overgelegde documenten niet op afdoende wijze een duurzame en stabiele relatie aantonen van verzoekster en haar partner in België, daar waar verzoekster tijdig, nl. voor 20.12.2012, alle door de Stad Mechelen gevraagde documenten, zoals :

-bewijs gemeenschappelijk kind of bewijs 1 jaar onafgebroken samenwoont of bewijs 2 jaar kennis (dmv brieven, mails dewelke in casu neergelegd werden) +

-regelmatige contacten (min. 3 ontmoetingen van in totaal 45 dagen in deze 2j., af te lezen uit de stempels in de visa van verzoekster en haar partner),

-bestaansmiddelen van Belg (3 laatste loonfiches),

-ziekteverzekering van beide, attest behoorlijke huisvesting, attesten niet ten laste van OCMW ;

2. Juridisch kader :

Aangezien overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;

Aangezien artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder hun toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd;

Dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn;

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing;

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule, D., De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet TVVR 1993, 67 e.v.);

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur bij het nemen van een bepaalde beslissing deze zorgvuldig moet voorbereiden, nemen en uitvoeren. Dit houdt ondermeer in dat het bestuur op zorgvuldige wijze feiten moet vergaren ;

3. Toetsing :

De materiële motiveringsplicht werd geschonden :

1.

Iedere administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, maw, de beslissing moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvSt, Decruynaere, nr. 100.940, 20.11.2001);

De motieven der bestreden beslissing stellen een standaardmotivering daar die de enige reden is die aangehaald wordt om de aanvraag van verzoekster om machtiging van verblijf te weigeren ;

2.

De 'motivering' komt, zoals hoger aangetoond, neer op een te summiere materiële motivering.

Summiere motiveringen worden niet aanvaard (RvSt, DEBOES, nr 85.308, 15.2.2000; RvSt, DEGENEFÉ, nr 63.020, 12.11.1996)

De formele motiveringsplicht werd geschonden :

De formele motiveringsplicht valt uiteen in een evenredigheids- en een draagkrachtversie ;

Op grond van de evenredigheidsvereiste is het nodig dat de motivering evenredig is aan het belang van de beslissing. In casu betreft het de weigering tot vestiging en het bevel het land te verlaten. De hierboven geciteerde motivering is niet evenredig aan het belang van de beslissing voor verzoekster. De gevolgen van de bestreden beslissing zijn dermate ernstig voor haar dat zij de mogelijkheid moet hebben de redenen te kennen die aanleiding geven tot weigering van vestiging ;

Om aan de draagkrachtversie voldaan te zijn, is het nodig dat de motivering voldoende concreet en precies is. Dit houdt in dat het bestuur geen vage bewoordingen mag gebruiken en dat de motivering moet toegepast zijn op de concrete situatie. Dit heeft tot gevolg dat algemene formuleringen uit den boze zijn.

De ratio legis hiervan is gelegen in het feit dat de overheid haar beoordelingsbevoegdheid effectief en met kennis van zaken moet kunnen uitoefenen. (RvSt, De Clercq, nr. 94.939, 28.2.1997);

In casu beperkt DVZ zich tot het stellen dat de aanvraag om machtiging tot verblijfskaart niet ontvankelijk is bij gebreke aan voldoende bewijzen van een duurzame en stabiele relatie, daar waar nochtans alle door DVZ via de stad Mechelen gevraagde documenten door verzoekster overgelegd werden (stuk 3) en DVZ louter en alleen de russische mailberichten bekeek en hieruit concludeerde dat bij gebreke aan vertaling zij deze niet kon bestuderen;

Dit is duidelijk een onevenredige, onvoldoende precieze en individuele, en veel te vage motivering, zodat de formele motiveringsplicht geschonden is ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden :

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvSt, nr 154954, 14.2.2006)

Een louter routineuze en administratieve afhandeling van zaken wordt door de RvSt niet aanvaard.

DVZ heeft zich uitsluitend gebaseerd op een gebrek aan vertaling van de russische mailberichten om te stellen dat verzoekster onvoldoende middelen voorbracht om een duurzame en stabiele relatie te bewijzen, daar waar DVZ geen rekening gehouden heeft met de andere tijdig door verzoekster overgelegde bewijsstukken (zoals copie paspoorten met daarin de toegekende visa's en derhalve de periodes dat verzoekster en haar partner mekaar ontmoet hebben - meer dan 45 dagen in 2 jaar voorafgaand aan hun aanvraag /foto's) , om zijn beslissing te nemen, wat een flagrante schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht aangezien de DVZ niet met zorgvuldigheid haar beslissing heeft voorbereid en uitgevoerd.

DVZ kan niet ontkennen niet in het bezit te zijn van een kopij van deze paspoorten, waar elke gemeente of stad de verplichting heeft telkens wanneer een vreemdeling zich aandient in een stad of gemeente bij haar administratie en deze verplicht is een dossier aan te leggen, zoals in casu nav de wettelijke samenwoning en aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van de Unie, een kopij te nemen van dit volledige paspoort ;

Een bestudering van deze paspoorten (stuk 4) had reeds voldoende geweest om vast te stellen dat verzoekster en haar vriend mekaar minimaal 3 maal en minimaal 45 dagen ontmoet hebben in de 2 jaar voorafgaand aan de aanvraag tot verblijfsmachtiging van verzoekster dd. 20.9.2012 :

B., S.: Belgie-Wit Rusland :

1. Visa BLK 003869985 16.3.2011 -26.3.2011

2. Visa BLR 003889411 25.5.2011 -23.6.2011

3. visa BLK 003889918 27.7.2011 - 15.8.2011

B., T.: Wit-Rusland - België :

1. Schengen visum 040407478 29.01.2011-5.02.2011

De bestreden beslissing houdt dan ook een flagrante schending in van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de uitdrukkelijk motivatieplicht ;

Quod abundat non viciat brengt verzoekster nog volgende documenten bij :

- een vertaling van de bij de aanvraag tot verblijfsmachtiging gevoegde mails (stuk 5),

- bijkomende mails met vertaling (stuk 6),

(NB verzoekster's mails kunt U eveneens raadplegen op de websites www.odnoklasniki.com en www.mail.ru (analoge van facebook.com).)

- verklaringen van vrienden en kennissen (stuk 7)

- 16 pagina's foto's van ontmoetingen tussen verzoekster en haar partner (stuk 8)

- foto's brievenbus en deurbel van het appartement van verzoekster en haar vriend (stuk 9)

- bewijzen van inburgering van verzoekster in België (stuk 10)

Aangezien verzoekster dan ook wel degelijk aan alle door de wet opgelegde voorwaarden voldoet om een verblijfsmachtiging te kunnen bekomen als partner van een Belg ;"

2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen als volgt op dit middel:

"In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van:

- artikel 62 van de Vreemdelingenwet;

- het beginsel van behoorlijk bestuur;

- de motiveringsplicht;

artikel 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster houdt voor dat zij alle gevraagde documenten heeft voorgelegd, terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris ten onrechte enkel de Russische mailberichten zou hebben bekeken, en geen rekening heeft gehouden met de andere voorgelegde documenten zoals een kopie van de paspoorten van verzoekster en dhr. S.B. met daarin de toegekende visa.

Verzoeksters beschouwingen kunnen geenszins worden aangenomen.

Vooreerst laat de verwerende partij nopens de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 van de Wet dd. 15.12.1980, die allen de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verwerende partij merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op verzoeksters concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht heeft beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

"De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn/ haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- De voorgelegde documenten en mailberichten zijn in het Russisch: aangezien deze documenten niet op hun feitelijkheid waarachtigheid kunnen getoetst worden, vormen deze documenten geen

afdoende bewijs voor de relatie. Deze documenten werden niet vertaald in een van de drie officiële landstalen, bijgevolg zijn onze diensten niet in staat deze te beoordelen.
Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt, daarom geweigerd aan betrokkene. ”

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de door verzoekster voorgelegde stukken, heeft geoordeeld dat het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekster diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster kan niet dienstig voorhouden dat zij aan de hand van de voorgelegde stukken wel zou hebben aangetoond dat er sprake is van een duurzame relatie.

Immers, zoals de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht aangeeft in de bestreden beslissing, zijn de door verzoekster voorgelegde documenten en mailberichten in het Russisch, terwijl deze documenten niet werden vertaald in een van de drie officiële landstalen.

Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris oordeelde dat de voorlegde documenten en mailberichten niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen worden getoetst.

Immers, op basis van een niet vertaald stuk kan door de gemachtigde van de Staatssecretaris uiteraard niet worden nagegaan wat voor contacten verzoekster had met dhr. S.B. en of deze al dan niet kaderden binnen een relatie.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

Terwijl verzoekster verder weinig ernstig is waar zij voorhoudt dat een bestudering van de voorgelegde paspoorten en visa voldoende zou zijn geweest om vast te stellen dat zij en dhr. S.B. een duurzame en stabiele relatie hebben.

De verwerende partij laat dienaangaande gelden dat de voorgelegde paspoorten met de daarin toegekende visa niet aanduiden wie verzoekster en dhr. S.B. op hun respectievelijke reizen hebben ontmoet, noch wat het doel was van deze reizen.

Met haar vage beschouwingen toont verzoekster niet aan dat de stukken die zij heeft voorgelegd aantonen dat voldaan zou zijn aan de voorwaarde alsdat 'de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen'.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

Waar verzoekster nog verwijst naar tal van nieuwe stukken, die zij als bijlage aan haar verzoekschrift voegt, zoals een vertaling van de bij de aanvraag gevoegde mails, bijkomende mails met vertaling, verklaringen van vrienden en kennissen, foto's en bewijzen van inburgering, laat de verwerende partij gelden deze stukken waren niet aan de gemachtigde ter kennis gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze daarmee geen rekening heeft kunnen houden.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

In verzoeksters middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Verzoeksters beschouwingen falen in rechte.

De bestreden beslissing is geheel terecht genomen, en ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, omkleed.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. Rv.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

De verwerende partij verwijst naar de deugdelijke en uitvoerige motieven van de bestreden beslissing, waaruit allerminst blijkt dat deze onredelijk zou zijn tot stand gekomen.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekster de schending aanvoert.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

Het eerste middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

2.4. Artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§2 Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) *bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.*

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- *indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond,*
- *ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- *ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;"*

2.5. *In casu* weigert de gemachtigde in de bestreden beslissing aan verzoekster een verblijf van meer dan drie maanden omdat ze niet op afdoende wijze heeft aangetoond als partners één jaar ononderbroken te hebben samengeleefd of een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals voorgeschreven door artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De verzoekster voert onder meer aan dat de gemachtigde zich bij het nemen van de bestreden beslissing uitsluitend gebaseerd heeft op de voorgelegde Russische e-mailberichten, en geen rekening gehouden heeft met de andere door de verzoekster voorgelegde documenten.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekster bij het indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 20 september 2012 onder meer volgende documenten voorlegde:

- e-mailverkeer in het Russisch;
- kopies van de twee paspoorten van verzoekster en haar partner, voorzien van verschillende visa inzake toegang tot de Schengenstaten en Wit-Rusland.

Dit wordt door de verwerende partij in haar nota niet betwist, noch weerlegd.

Bij het verzoekschrift voegt de verzoekster nog een aantal stukken toe, namelijk:

- een vertaling van de bij de aanvraag tot verblijfsmachtiging gevoegde mails;
- bijkomende mails met vertaling;
- verklaringen van vrienden en kennissen;
- foto's van ontmoetingen tussen verzoekster en haar partner;
- foto's brievenbus en deurbel van het appartement van verzoekster en haar partner;
- bewijzen van inburgering van verzoekster in België.

De Raad merkt echter op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: RvV 25 oktober 2007, nr. 3139; RvV 20 november 2007, nr. 3810; RvV 16 juni 2008, nr. 12 612; RvV 27 mei 2008, nr. 11 815; RvV 15 september 2008 nr. 15.886; RvV 2 oktober 2008, nr. 16 875; RvV 23 januari 2009, nr. 21 875; RvV 19 maart 2009, nr. 24 736; RvV 15 juni 2009, nr. 28 654).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). De door de verzoekster bij het verzoekschrift aangebrachte stukken kunnen dan ook niet in aanmerking genomen worden.

2.7. Met betrekking tot de bij de aanvraag voorgelegde documenten vermelden de motieven van de bestreden beslissing enkel het volgende:

“De voorgelegde documenten en mailberichten zijn in het Russisch: aangezien deze documenten niet op hun feitelijkheid waarachtigheid kunnen getoetst worden, vormen deze documenten geen afdoende bewijs voor de relatie. Deze documenten werden niet vertaald in een van de drie officiële landstalen, bijgevolg zijn onze diensten niet in staat deze te beoordelen.”

Hieruit blijkt afdoende dat de gemachtigde de kopies van de paspoorten niet mee in overweging genomen heeft, minstens hierover niets gemotiveerd heeft in de bestreden beslissing.

De verzoekster voert aan dat uit deze paspoorten en visa zou blijken in welke periodes haar partner en zijzelf elkaar ontmoet hebben. Deze stukken bewijzen volgens verzoekster dat ze wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er op dat hoewel de gemachtigde niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, uit de bestreden beslissing evenwel moet blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en voorts moet uit de motivering van de beslissing kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS, nr. 113.182 van 4 december 2002).

Door een gebrek aan motivering over de voorgelegde paspoorten en gevoegde visa in de bestreden beslissing, blijkt echter op geen enkele wijze of de gemachtigde deze door verzoekster tijdig aangevoerde stukken mee betrokken heeft in zijn onderzoek van haar aanvraag noch waarom deze stukken niet werden aanvaard als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

“Terwijl verzoekster verder weinig ernstig is waar zij voorhoudt dat een bestudering van de voorgelegde paspoorten en visa voldoende zou zijn geweest om vast te stellen dat zij en dhr. S.B. een duurzame en stabiele relatie hebben.

De verwerende partij laat dienaangaande gelden dat de voorgelegde paspoorten met de daarin toegekende visa niet aanduiden wie verzoekster en dhr. S.B. op hun respectievelijke reizen hebben ontmoet, noch wat het doel was van deze reizen.”

Dit betoog van de verwerende partij komt echter neer op een *a posteriori* motivering die niet terug te vinden is in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier. Door *a posteriori*, in de nota met opmerkingen, te pogen een motivering te voorzien wordt dit gebrek door verweerder niet rechtgezet (cf. RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420).

Een schending van de formele motiveringsplicht is aangetoond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel en van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 maart 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES